

РІНА Й САМІ
КААРЛА

АГЕНТИ ДОМАШНІХ ТВАРИН

КЕТІ-Б & Т-БОЛ

ВИСТЕЖИТИ ЗЛОДЯ

Какаду Горошок кивав головою, сидячи на краю монітора.

— Сподіваюсь, я не втрачу здатності розмовляти, як тоді. Пам'ятаєш? — запитав робот.

— Пам'ятаю. Тоді я ще була новачком, — запевнила Кеті-Е. Вона прилаштувала лупу до ока, взяла манюсінку карту пам'яті пінцетом і сказала: — Тепер усі будьте тихо і залишайтесь на своїх місцях. Моппі, не хекай, а ти, Горошку, перестань кланятися. Мені треба зосередитися.

Хвильку було зовсім тихо. Лише далека сирена пожежної машини долинала знадвору. Кеті-Е зосереджено працювала. Вона обережно вставила карту пам'яті в спеціальний роз'єм на друкованій платі Ti-бота.

— Готово! — вигукнула дівчинка.

— Та час уже! — пробурчав Ti-бот і спробував підвєстися.

— Зажди. Тебе ще треба ненадовго вимкнути й перезапустити, — пояснила йому Кеті-Е.

— Перезапуск. Ну що ж, побачимося, людино, — тільки й устиг сказати робот.

Кеті-Е знала, що Ti-бот увімкнеться після встановлення оновлення, але щоразу з хвилюванням очікувала цього моменту.

Моппі й Горошок стежили, схиливши голови набік.

— Лееві, — відповіла Кеті-Е. — Питаю про ка-
кавельки котика Х'юго.

— Тыху, — сказав, як плюнув, Ті-бот і зістриб-
нув на підлогу.

Дівчинка великими пальцями швидко наби-
рала текст на екрані телефона. Ті-бот грався
з Mір лазерним променем: кицька стрибала
по всій кімнаті, ганяючись за синьою
цяткою.

— Що це? — не розуміла Mір.

— Лазерна блоха, — відповів
Ті-бот.

— Я бачу її, але не відчуваю, — мо-
вила Mір, не припиняючи полювання.

— Я правильно здогадалася! —
вигукнула Кеті-Е. — Х'юго знудило
шерстю! Коти ковтають шерсть,
коли вилизують себе. Х'юго добре
було б попоїсти трави.

— Не знов, що коти їдять тра-
ву, — здивувався Ті-бот.

БІЛОСНІЖКА – КРОЛИЦЯ КУНГ-ФУ

Задзеленчав дверний дзвінок. На порозі стояла
добра подруга її однокласниця Кеті-Е Ліза з бу-
динку навпроти. Моппі привітала її, радісно ви-
ляючи хвостом.

— Привіт, — сказала Ліза, погладила
собаку її сіла на підлогу. Моппі вмос-
тилася біля неї.

— Ми з Білосніжкою до вас
у гості. Допоможеш підстригти
її кігтики? — попросила гостя
і поставила рюкзак-переноску
з кролицею на підлогу біля себе.

Кицька Mір допитливо поню-
хала карликову кролицю
через отвір для по-
вітря в рюкзаку.

— Вони вже
пам'ятають одна
одну, — зраділа
Кеті-Е і умости-
лася поруч із Лізою.

— Bay! — вигукнула Ліза.

— Білосніжка розсипала какавельки по підлозі, — тут-таки повідомив робот.

Ліза позбирала сухий послід і викинула його в унітаз.

— Я забрала, щоб Білосніжка, бува, його не з'їла, — пояснила вона.

— Майстриня кунг-фу, яка їсть какавельки, — продекламував Ті-бот.

— Чому вона так робить? — запитала Ліза в Кеті-Е.

— Піклується про свій шлунок, — пояснила Кеті-Е. — Багато гризунів та інших тварин так чинять. Це цілком нормальноМи, наприклад, задля цього їмо йогурт або п'ємо капсули з молочною кислотою, а коти й собаки їдять траву.

— Капсули з какавельками, — сказав Ті-бот і вже почав було трансформуватися в кроля, коли Кеті-Е попросила:

— До речі, Ті-боте, чи міг би ти заразом занести Лееві овес? І скажи йому, хай одразу посіє насіння, тоді Х'юго невдовзі матиме свіжу траву.

Кеті-Е дістала із шухлядки, де лежало все необхідне, мішечок із вівсом і поклала його роботу в комірку на животі.

— Передавай привіт Лееві та Х'юго! — сказала вона.

